

นวนิยายสำหรับเยาวชน
รางวัลชนะเลิศ ประจำปี ๒๕๕๖

แฉ่นแค้น

เจ้าเอ๋ย...เจ้ากรงเหล็ก

ชิต ชยากร เขียน

ชัยกร แสงกระจ่าง บรรณาธิการและคำนิยาม

สุทัศน์ ปาลมะ ภาพปกและภาพประกอบ

ชิต ชยากร เขียน
ชัยภร แสงกระจ่าง บรรณาธิการและคำนิยาม
สุทัศน์ ปาสะมะ ภาพปกและภาพประกอบ

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

เจ้าเอ๋ย...เจ้ากรุงหัวจุก

ชิต ชยากร เขียน

ชัยภกร แสงกระจ่าง บรรณาธิการและคำนิยม

สุทัศน์ ปาละมะ ภาพปกและภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2557

ราคา 88 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2557: ชิต ชยากร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ชิต ชยากร.

เจ้าเอ๋ย...เจ้ากรุงหัวจุก. -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2557.

88 หน้า.

1. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-04-1982-1

ISBN 978-616-04-2247-0 (ฉบับ e-book)

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ** รাত্রี สังสฤกษ์ **ผู้จัดการสำนักพิมพ์** สุชาดา งามวัฒนจินดา **หัวหน้ากองบรรณาธิการ** อาจารย์ สุทธิโรจน์ **บรรณาธิการเล่ม** ณัฐพรพรณ **เรื่องคิรินุสรณ์** **หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** ดวงพร วิญญูธรรมรัตน์ **พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** ภัทราทิwa บุษะ จิตาภา **เรื่องอมรวีวัฒน์** **ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม** เบญจสิงห์ สมบุญ **ผู้จัดการกอง** **ศิลปกรรม** กฤษดา เสงส์สงค์ **ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม** สุนันท์ เพชรราว **คอมพิวเตอร์กราฟิก** สุปราณี **อภัยแสน** **หัวหน้ากองประสานงานการผลิต** จรัสศรี พรหมเทพ **ประสานงานการผลิต** ฉัตรทิพย์ กลีสิทธิ์ **สำนักงาน** บริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวง

คลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลตที่ คลาสสิกแกน โทร. 0-2291-7575 **พิมพ์ที่** อักษรสัมพันธ์ โทร. 0-2428-7500 ต่อ 213

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท

แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน

หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนิยม

วรรณกรรมเยาวชน มักเน้นเนื้อหาเรื่องราวสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อการปลูกฝังหรือบ่มเพาะความเข้าใจโลก เข้าใจชีวิต ในช่วงที่ชีวิตของพวกเขายังเป็นประดู่ผ้าขาวที่ยังไม่เปื้อนสี (สังคม) เรื่องราวของสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์โลก จึงเป็นอีกเรื่องราวหนึ่งที่จะเปิดโลกของเด็กและเยาวชนออกไปสู่ความตระหนักและเข้าใจในความเป็นอีกชีวิตหนึ่งของสัตว์อื่น ๆ นอกเหนือจากมนุษย์ อันจะนำไปสู่เมตตาธรรม ที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการเติบโตต่อไปในอนาคต

เจ้าเอย...เจ้ากรงหั่วจุก เป็นเรื่องราวของนกกรงหั่วจุกกับมนุษย์ ผู้เขียนชี้ให้เห็นว่า อิสระและเสรีภาพเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของความเป็นชีวิต ดังนั้นการที่นกถูกจับมาขังกรง เลี้ยงดูอย่างดีเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (การประชันเสียงร้องกันเพื่อเงินรางวัล) เป็นสิ่งขัดต่อหลักการเสรีภาพและเมตตาธรรม

ผู้เขียนใช้มุมมองของนกผ่านทัศนะและความคิดแบบมนุษย์ในการเล่าเรื่อง อาจดูขาดความสมจริง แต่ชัดเจนในแง่การเปรียบเทียบกับมนุษย์ รวมทั้งประเด็นสายสัมพันธ์ในครอบครัวด้วย อันจะเป็นตัวอย่างสำหรับเด็กและเยาวชนได้ดี และหากพิจารณาในแง่ของการให้ความรู้เรื่องนกกรงหั่วจุกกับการเลี้ยงเพื่อประชันเสียง ผู้เขียนก็ทำได้ละเอียดลออดีอีกด้วย

การอ่าน **เจ้าเอย...เจ้ากรงหั่วจุก** จึงเหมือนยิ่งนกได้สองตัว ได้ทั้งความบันเทิงและได้ทั้งความรู้

ชมัยกร แสงกระจ่าง

นักเขียน นักวิจารณ์อิสระ

ที่ปรึกษาสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

คำนำสำนักพิมพ์

บุญรอดเป็นนกที่มีชะตาชีวิตพลิกผันอยู่เสมอ
นับตั้งแต่ตอนลี้มตาตุโลกกลางพายุ จวบจนเติบโตใหญ่เป็นนกหนุ่มปีกกล้า
ขาแข็ง กระทั่งเผชิญวิกฤตและการพลัดพราก

นกกรงหัวจุกที่ควรจะมีชีวิตสงบสุขกับครอบครัวในผืนป่ากว้างใหญ่ โฉนจึง
ต้องประสบภัยอันตรายเหนือคาดเช่นนี้

เจ้าเอย...เจ้ากรงหัวจุก คือเรื่องราวของนกกรงหัวจุกที่มีน้ำเสียงไพเราะ
เหนือใคร จนดึงดูดภัยเข้าหาตนโดยไม่รู้ตัว **ชิต ชยากร** ถ่ายทอดทั้งมิตรภาพ
ความรัก ความกล้าหาญอดทน อีกทั้งไหวพริบและสติปัญญาของเหล่าสมาชิก
กรงหัวจุกทั้งหลายได้อย่างน่าติดตาม ด้วยภาษาสละสลวย ชวนให้ผู้อ่านเอาใจช่วย
บุญรอดและมองเพื่อนให้รอดพ้นกลับสู่ผืนป่าที่พักพิง นอกจากนี้ยังแฝงข้อคิด
เรื่องการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์และสัตว์ ซึ่งบางทีเราอาจหลงลืมไปว่า สัตว์ก็มี
หัวใจไม่ต่างกัน

ขอเชิญพบกับเรื่องราวน่าประทับใจซึ่งเปี่ยมด้วยมิตรภาพ ความรัก และ
ความสามัคคี ของเหล่านกกรงหัวจุก ที่ใช้เพียงมีน้ำเสียงอันโดดเด่น แต่ยังมีหัวใจ
อันเด็ดเดี่ยว ใน **เจ้าเอย...เจ้ากรงหัวจุก** นวนิยายสำหรับเยาวชน ผลงานชนะเลิศ
รางวัลแว่นแก้ว ประจำปี 2556 ที่นานมีบุ๊คส์ภาคภูมิใจนำเสนอ

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

สารบัญ

บทนำ	7
1 รังใหม่	13
2 น้ำใจมิตร	18
3 พิษมนุษย์	25
4 จุดเปลี่ยน	32
5 บทเรียนตระหนก	40
6 นักเซลย	47
7 ออกเอยอาตุร	54
8 เพิ่มพูนบารมี	61
9 เปลี่ยนที่เปลี่ยนทาง	70
10 สู่กลางพงไพร	77
บทส่งท้าย	84

บทนำ

.....

ขณะออกจากเปลือยกไข่ครานั้น ฉันไม่มีความทรงจำใดหลงเหลืออยู่
มารู้ภายหลังจากคำบอกเล่าของแม่ว่า ไข่ที่แม่กกและถึงกำหนดฟักมีทั้งหมดสาม
ฟอง แต่เหลือฉันตัวเดียวที่มีลมหายใจมาจนถึงทุกวันนี้ พี่น้องร่วมท้องเดียวกันต้อง
จากไปด้วยสาเหตุว่าเกินกำลังพ่อแม่ดูแลได้

ความจริงแม่เล่าเรื่องนี้ให้ฟังหลายครั้งแล้ว พ่อก็เคยเล่า ทุกครั้งที่แม่เล่า
ฉันเห็นน้ำตาแม่คลอเบา เสียงสั่นพร่า บางครั้งมีเสียงสะอื้นร่ำไห้ แม่ฉันพอจะ
เข้าใจความรู้สึกของผู้ให้กำเนิดในขณะนั้น แต่แม่บอกว่าฉันเล็กนัก ยังไม่เข้าใจ
เรื่องราวของความรักและความผูกพันระหว่างสายเลือด ตอนนั้นฉันได้แต่ยิ้ม ฉัน
ไม่เข้าใจเหมือนที่แม่ว่าจริงๆ

แต่พอมาถึงวันนี้ฉันเริ่มเข้าใจแม่ ทุกครั้งที่แม่เล่าเรื่องนี้ ไม่เพียงแต่แม่ที่
ถูกความเศร้าครอบงำ ฉันเองก็คล้อยตามความรู้สึกของแม่ คล้ายมันถ่ายทอด
มาถึงฉันจนกลายเป็นอารมณ์และความรู้สึกเดียวกัน

พ่อเคยบอกแม่ว่ารังของเราที่ต้นกระถ่อนกลางสวนเป็นทำเลไม่ดีนัก เพราะ
อยู่ในทิศทางของช่องลม แม้ช่องลมจะมีลักษณะที่ดี คือไม่ทำให้อากาศร้อนอบอ้าว
แต่ก็มีผลเสียในบางครั้งเหมือนกัน มันมีผลดีเฉพาะคราที่มีลมพัดผ่านโชยพลั่ว

ถ้าวันไหนลมเหล่านั้นกลายเป็นพายุ พวกเรามีสิทธิ์ต้องวอดภัย อาจจะเป็นโชคดีที่ช่วงต้นชีวิตของพ่อกับแม่ไม่ต้องเผชิญกับภัยร้ายนี้ แต่วันที่ฉันทบกำหนดพักตัว ทุกสิ่งกลับเปลี่ยนผัน

แม่เล่าว่าช่วงปลายวันนั้น ขณะที่พ่อกออกไปหาเหยื่อ แม่กำลังกักไข่ด้วยความรู้สึกตื่นเต้น เพราะเป็นไข่ท้องแรกของแม่ พ่อกับแม่เพิ่งตกลงปลงใจใช้ชีวิตร่วมกันไม่นาน จึงประคบประหงมไข่ทุกฟองที่จะฟักออกมาเป็นตัวน้อยราวอุทิศชีวิตจิตใจดูแล พ่อเล่ามาถึงตอนนั้น ฉันเห็นน้ำตาแม่คลอหน่วย แม่กะพริบตาถี่ขึ้น หยาดน้ำใสเริ่มไหลหลังลงมา แม่สะกดกลั้นใจเล่าต่อว่า วันนั้นอากาศที่บิทมิง สดและไร้ลม แม่รู้สึกอึดอัดอย่างบอกไม่ถูก ความไม่สบายใจเข้ามาสู่มรุม แม่สอດสายสายตามองไปรอบด้านมากขึ้น แม่บอกฉันว่าถ้ามีพ่ออยู่ใกล้ๆ แม่คงไม่รู้สึกละไรมาก เพราะเชื่อว่าพ่อสามารถป้องกันภัยร้ายต่างๆ นานาได้

แม่บอกว่าเวลาที่รอคอยพ่อผ่านไปอย่างเนิบช้า แม่พยายามส่งเสียงเรียกให้พ่อรีบกลับ แต่ทุกอย่างช่างเงียบเชียบราวไร้ร่องรอย วันนั้นพ่อน่าจะหาอาหารยาก บรรยากาศอย่างนี้ไม่มีสัตว์ตัวไหนคิดออกมาจากรวงรัง แม้แต่กระรอกที่เคยเห็นอยู่ชุกชุมก็หายไป ดูคล้ายกับเป็นलगบอกเหตุเภทภัยอะไรสักอย่าง

ชั่วครู่ สายฝนเริ่มหลังมาจากฟากฟ้า แม่เล่าว่าแม้ฝนตกไม่หนักมาก แต่เป็นเม็ดฝนขนาดใหญ่ที่พอจะทำให้รังของเราเปียกปอนได้ ดีที่แม่กักไข่เพียงสามฟอง อ้อมอกแม่สามารถกันฟ้าฝนให้พวกเราได้แน่ ต่อมาฝนตกหนักขึ้น แม่บอกว่าต้นกระถ่อนที่ฟ้านักของเรานั้นแม่มีไปใหญ่และหนา แต่ดูเหมือนเริ่มทานพลังของสายฝนไม่ได้ ตัวแม่เริ่มเปียกปอน แม่เริ่มวิตกกังวล

พอยังไม่กลับมา หัวใจแม่เคว้งคว้างไร้ที่พึ่งพา เล่ามาถึงตอนนี้แม่บอกด้วยความมั่นใจว่า อย่างไรก็ต้องปกป้องไข่ทั้งสามฟองไว้ให้ได้

รังไปไม่ใหญ่เปียกปอนขึ้นแฉะมากขึ้น น้ำไหลซึมเข้ามาถึงไข่น้อยๆ ทั้งสามฟอง แม่พยายามกดร่างตัวเองเพื่อปกป้องสิ่งที่กำลังฟัก แม่บอกว่าแม้สถานการณ์รอบข้างไม่ตึงเครียดรู้สึกเหมือนในอ้อมอกแม่มีการเคลื่อนไหว น่าจะเป็นลูกน้อยตัวใดตัวหนึ่งกำลังฟักออกมาจากเปลือกไข่

แม่ไม่ได้ลุกขึ้น แม่ไม่ได้ก้มมอง แม่ไม่ต้องการให้ลูกอ่อนเปียกฝน ถึงแม่

วังนอนจะขึ้นและ แม็กก็เชื่อว่าในอ้อมกอดนี้ลูกปลอดภัยที่สุด

ฝนรินหล่นหนาหนัก ร่างแม่เปียกโชกไปทั้งตัว แม่บอกว่าตอนนั้นแทบลืมตาไม่ขึ้น โดยเฉพาะเมื่อหยาดน้ำที่ค้างอยู่บนใบกระท้อนหยดลงมาไม่หยุดยั้ง แม็กลืมพอไปชั่วขณะ สิ่งเดียวที่กังวลคือขอให้ลูกน้อยทั้งสามอยู่รอดปลอดภัย

ฝนหนักไม่สร่างซา ต้นไม้ในสวนสั่นไหวด้วยเงื้อมมือลมแรงกระโชกแหว่งไกว

ลมกลายเป็นพายุ เมื่อรวมกับหยาดฝนที่โถมถั่งหนาหนัก จึงราวกับมีมือยักษ์มาเขย่าต้นไม้ให้สั่นไหววูบวาบ กระท้อนเอนเอียงคล้ายอยากต่อต้านवादภัยที่โหมกระหน่ำ เสียงฝนจ๊กๆ เสียงลมซู่ซ่า ใบไม้ กิ่งไม้ และผลไม้ปลิดปลิวราวใครเด็ดทิ้ง แม่บอกว่าลมพัดต้นยางพาราที่อยู่ไม่ไกลกันหักโค่นหลายต้น แต่อีกความรู้สึกหนึ่งที่เกิดแทรกภาวะเลวร้ายขึ้นมา คือแม่รู้สึกวุ่นในอ้อมอกแม่มีการเคลื่อนไหวมากขึ้น ด้วยสัญชาตญาณความเป็นแม่ทำให้รู้ว่าลูกน้อยลืมนตามาดูโลกเพิ่มขึ้นแล้ว

ลูกแม่มาพร้อมกับฝนหนาหนักและพายุใหญ่

วังหน้าบนคาบกระต้อนสั่นสะเทือน ถ้าไม่มีน้ำหนักแม่และไข่ทั้งสามฟองรวมถึงกิ่งไม้ใบไม้บังลม มันคงถูกพายุพัดตกลงไปแล้ว แต่แม่บอกว่ายังไวใจอะไรไม่ได้เหมือนกัน เพราะลมแรงจัดขึ้นทุกขณะ แม็กกังวลมาก อีกอย่างแม่ไม่มีปัญญาทำอะไรมากกว่านี้ สิ่งเดียวที่แม่ต้องการคืออยากให้ลูกน้อยทุกตัวปลอดภัย

แม่ออกแรงกดทับวังให้แนบแน่นอยู่กับคาบไม้ แต่เรียวแรงที่มีอยู่กลับจำกัด แม่บอกว่าขณะนั้นนอกจากชนเปียกปอนไปทั้งตัวแล้ว แม็กยังรู้สึกอ่อนแรงเพราะใช้พลังปกป้องวังและลูกมากเกินไป

แม่เหนื่อยหอบและเพลียอย่างที่สุด แม้สติสัมปชัญญะยังดีอยู่แต่เรียวแรงอ่อนล้า จนกระทั่งในที่สุดจึงมีอาจด้านพลังของลมฟ้าที่ถาโถมได้

วังน้อยถูกพายุพัดกระเด็นจากคาบ แม็กรู้สึกเหมือนมีมือยักษ์มาจับวังขว้างทิ้ง สิ่งที่ได้ในตอนนี้คือการกระพือปีกโผล่ร่างขึ้นเพื่อเอาชีวิตรอด ในขณะที่วังและลูกน้อยทั้งสามถูกลมซัดพลัดพวกรกระจัดกระจาย

ภาพที่เห็นอยู่ดำดําทำให้แม่แผดร้องขึ้นทันที แม่บอกฉันว่าความรู้สึกขณะนั้นคือการที่เรียกว่าหัวใจสลาย

เบื้องล่างเป็นพงพญาสูงระดับเขามนุษย์และเป็นป่าโปร่ง แม่เห็นวังพลัด